

ÜNNEPKÖSZÖNTÉSÜNK

Vannak olyan történelmi események, amelyek szoros összefüggésben állnak napjainkkal, sőt korunkat, társadalmi berendezésünket, egész életünket el sem tudjuk képzelni nélkülük. Ilyen nap augusztus huszonharmadika is. Olyan határkönek tekintjük, amely jelen korunknak minden tekintetben a kezdetét jelzi.

Ünnepköszöntésünk méltó ahhoz az eseményhez, amely megnyitotta az utat Románia imperialista uralom alóli végleges felszabadulásához, a szabad élethez, és kitérte a kapukat a mélyreható forradalmi átalakulások, a szocialista felvirágzás előtt. Erről a történelmi fordulatról mondotta Nicolae Ceaușescu, köztársaságunk elnöke: „A párt megvalósította a katonai-fasiszta diktatúra megdöntéséért sikraszálló összes erők széles egységét, erősítve együttműködését a katonai erőkkel, előkészítette és diadalra vitte az 1944. augusztus 23-i nemzeti antifasiszta és antiimperialista fegyveres felkelést, amely feltárta a román nép számára az utat, hogy saját kezébe vegye sorsa irányítását... Az 1944. augusztus 23-i történelmi aktus lehetőséget teremtett a román társadalom új, demokratikus és haladó fejlődésére, lehetővé tette, hogy népünk végérvényesen kivívja nemzeti függetlenségét és szuverenitását.”

Augusztus 23-a ma eszünkbe juttatja azokat a nagyszerű reformokat és megvalósításokat, amelyek által az eltelt 33 év alatt új arculatot kapott az egész ország, azt a magasrendű életformát, amelynek eléréseért összejött az ország dolgozó népe — románok, magyarok, németek és más nemzetiségűek teljes jogegyenlőségben, szilárd pártkörűli összeforrottságban. Örömmel állapítjuk meg az eredményeket, amelyeket elért hazánk az iparosítás szüntelen fejlesztése, a mezőgazdaság gépesítése, a kultúra kiterjesztése, a sokoldalúan fejlett szocialista társadalom építése terén. Olyan megvalósítások ezek, amelyek a civilizáció eddig nem tapasztalt magas fokára emelték az ország népének életszínvonalát.

A belső megvalósítások és elért eredmények mellett bölcs, reális és humanista elvekre épül az ország külpolitikája is: a teljes jogegyenlőségre, a nemzeti függetlenség és szuverenitás tiszteletbentartására, a belügyekbe való be nem avatkozásra, a kölcsönös előnyökre, az erőszakmentességre, minden nép azon jogának elismerésére és támogatására, hogy ura lehessen saját sorsának és sorsa irányításának.

A világ különböző nemzetközi szervezeteiben elhangzott kezdeményező javaslatok az emberiség számtalan égető problémáinak megoldására, melyeket országunk képviselői tettek, és amelyek kedvező visszhangra találtak, országunknak a különböző világszervezetek munkálataiban való képvisellete, csupán egynéhány adat, amely ragyogóan példázza külpolitikánk reális, humanista és dinamikus voltát. Ennek tudható be, hogy országunk és nagyrabecsült vezetői határtalan megbecsülésnek, tiszteletnek és tekintélynek örvendenek a világ összes népei között.

Amikor a nemzeti antifasiszta és antiimperialista fegyveres felkelés 33. évfordulóját köszöntjük, nemcsak a megtett utat mérlegeljük, hanem jövőnket is tanulmányozzuk, holnapi feladatainkat is számba vesszük. Tudjuk, hogy nagy út áll előttünk, sok még a teendők. Azonban eddigi eredményeink és távlati célkitűzéseink biztos zálogot jelentenek további lendületes előrehaladásunkhoz. Ünnepi tisztelgésünkben hitet teszünk amellett, hogy mi, egyházunk vezetői és hívei, az eddiginél még fokozottabb mértékben részt kívánunk venni a hazánk további előmenetelét szolgáló minden építő munkában. Ezzel az érzéssel köszöntjük augusztus 23-át.

HARMINCÉVES A KÖZTÁRSASÁG

Három évtized telt el azóta, hogy a munkásosztály 1947. december 30-án megdöntötte a királyságot, és kikiáltottuk a Népköztársaságot. Szabad és független ország lett Románia, ahol a dolgozók igazi urai sorsuknak, munkájuknak, hazájuk kincseinek és minden vagyonának. „A köztársaság kikiáltása — mondotta Nicolae Ceaușescu, köztársaságunk elnöke — annak a harcnak a betetőzése volt, amelyet évszázadok során a román nép, a nép haladó erői vívtak a nemzeti és társadalmi felszabadulásért, a függetlenségért, a haladásért és a jobb életért. A monarchia megdöntése annak nyomán vált lehetővé, hogy az ország felszabadulása után mélyreható demokratikus, forradalmi átalakulások mentek végbe társadalmunkban, a munkásosztály a parasztsággal szövetségben sorsmeghatározó ütközeteket vívott a kizsákmányoló osztályok megdöntéséért és a hatalom kivívásaért.” A történelmi évfordulón visszatekintünk a megtett útra, hogy jobban megérthessük a jelent, és világosabban láthassuk a jövőt.

1947 decemberének történelmi momentuma új utat nyitott az ország fejlődésében. A dolgozó parasztsággal szövetséges munkásosztály kivívta a teljes politikai hatalmat. A köztársaság kikiáltása után életbe lépett az ország első demokratikus alkotmánya, mely hazánk történelmében első ízben mondta ki: „a teljes államhatalom a néptől ered és a népé”. Alig félévvel azután, hogy megszületett a köztársaság, államosították az általa a kincseket, természeti erőforrásokat, a termelőeszközök nagy részét. Megindult a termelőerők fejlesztése, a szocialista iparosítás, a nemzetgazdaság korszerűsítése és fejlesztése az ötéves tervek keretében. A gyors ütemű iparosítás jótékony hatással volt az egész ország gazdasági-társadalmi életére. A szövetkezetesített mezőgazdaság gépesítése és kemizálása kimozdította a falvakat a félféudális elmaradottságból. A tudomány, a művészet, a kultúra felvirágzása szellemiekben lendítette fel annak a népnek az életét, amelyet a vagyon és a származás előjogai addig megfosztottak a magasabb iskoláztatásban való részesedéstől. Emelkedett a nép általános életszínvonala. Átalakult a társadalom struktúrája, melyben a munkásosztály, szövetségben a parasztsággal, a fejlődés mozgatóerejének bizonyult; az új értelmiség pedig egyre aktívabb szerepet tölt be. A nagy átalakulásban megszületett és fejlődésnek indult a szocialista nemzet; e folyamatban elhatározó fontosságú volt a párt nemzetiségi politikájának következetes alkalmazása.